

© Ventil 19 (2013) 3, Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 19 (2013) 3, Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
<http://www.revija-ventil.si>

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	19	Volume
Letnica	2013	Year
Številka	3	Number

*Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Združenju kovinske industrije
Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.*

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:

izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAČ, FS Ljubljana
prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule Aschaffenburg, ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, KLADIVAR Žiri
doc. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ, University of Alicante, Španija
doc. dr. Franc MAJDIČ, FS Ljubljana
prof. dr. Hubertus MURRENHOF, RWTH Aachen, ZR Nemčija
prof. dr. Gojko NIKOLIČ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
doc. dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Sola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Željko ŠITUM, Fakultet strojarstva i brodogradnje Zagreb, Hrvaška
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio, d.o.o., Ljubljana

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., dr. Paul McGUINNESS

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
grafex agencija | tiskarna d.o.o., Izlake

Tisk:
LITTERA PICTA, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
1500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za knjigo Republike
Slovenije (JAKRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Kakovost študija in nadzor nad izvajanjem izobraževanja

Poklic pedagoga, ne glede na stopnjo izobraževanja ali usmeritev, je prav gotovo najbolj zahteven in odgovoren poklic. Vsaka napaka, ki nastane med pedagoškim procesom, je lahko za mladega človeka nepopravljiva škoda in posledice te napake slednji lahko čuti celo življenje. Kako je potem mogoče, da za vsak stroj dobimo garancijo, da številne izdelke, na primer čevlje in podobno, lahko vrnemo prodajalcu, če se po nakupu izkaže, da ne ustrezajo vsem predhodno izrečenim karakteristikam. V pedagoškem poklicu pa ne glede na stopnjo

izobraževanja praktično ni nadzora, kaj šele, da bi bila že kdaj kakšna napaka sankcionirana in da bi posameznik ali institucija za napako odgovarjala.

Na primer: varilec mora svojo usposobljenost dokazovati vsakih šest mesecev. Vsako gradbišče mora imeti svojega neodvisnega nadzornika, vsak zahtevnejši produkt je kontroliran od številnih pooblaščenih in od proizvajalca neodvisnih oseb.

Tistim, ki delamo v pedagoškem poklicu, pa se kakovost dela kar zaupa.

Številni uspešni ljudje se pogosto za življenjski uspeh zahvaljujejo prav posameznim odličnim pedagogom, ki so jih izobraževali v času šolanja. Dober učitelj je poznan daleč naokoli in številne generacije o njem govorijo le v superlativih. Tudi dobra izobraževalna ustanova ima v širšem okolju velik sloves. Univerze po svetu se rangirajo po kakovosti šele dobri dve desetletji. V Sloveniji pa je razvrščanje izobraževalnih ustanov glede na njihovo kakovost menda celo prepovedano.

Tisti, ki smo študirali v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, smo prek ustnih informacij o kakovosti in težavnosti študija zelo natančno vedeli, katere fakultete so po kakovosti razvrščene višje in katere nižje. Vse te podatke smo pridobili neformalno na osnovi posameznih študentov, njihovih izkušenj s predavanj ter izpitov in z razgovori o načinu študija, vajah, seminarjih in diplomah.

Podobno je veljajo za srednje šole. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je vedelo, da je matematika zelo dobra na gimnaziji Bežigrad v Ljubljani in na gimnaziji v Novi Gorici, da je tisti, ki je prišel z jeseniške gimnazije, praktično tekoče govoril dva tuja jezika, da so bili strojni elementi zelo zahtevni na Srednji tehnični šoli v Ljubljani. Podobne dobre in tudi slabe ocene bi za tiste čase lahko naštel še za številne srednje šole.

In če danes potegnemo vzporednico med takratno kakovostjo študija na posameznih fakultetah in današnjo situacijo v posameznih vejah slovenskega gospodarstva, pridemo do zanimivih ugotovitev. Že takrat smo vedeli, da študija tekstila in lesarstva nista na visokem nivoju. Podobno je veljalo za gradbeništvo. Zelo na nizkem nivoju je bila takrat pedagoška akademija, ki se je kasneje preimenovala v pedagoško fakulteto. Zanimivo, da je v zadnjih dveh desetletjih prav iz te ustanove prišlo največ ministrov, ki so bili odgovorni za izobraževanje.

Kakovostne fakultete v tistem času so bile matematika in fizika, kemija, farmacija, strojništvo, elektrotehnika in še nekatere. Ali ni danes v dobri kondiciji prav industrija, v kateri so zaposleni diplomanti iz prej naštetih kakovostnih fakultet?

Kako zagotoviti višjo kakovost izobraževanja na vseh nivojih, je večno vprašanje javnosti, izvajalcev pedagoškega procesa in tudi samih udeležencev? Odgovor pa prav gotovo ni preprost.

Zakaj imamo inštitute za kakovost? Nimamo pa inštituta za kakovostno izobraževanje. Ali so izdelki res bolj pomembni kot osebe in njihovo znanje?

Že naši očetje so govorili, da so bili v preteklosti, to je med obema svetovnima vojnoma, šolski nadzorniki strah in trepet za učence in tudi za učitelje.

Prepričan sem, da bi z uvedbo ustreznega nadzora nad izvajanjem pedagoškega poklica na vseh nivojih in usmeritvah največ prispevali h kakovosti izobraževalnega sistema. Tak nadzor ne bi bil v pomoč samo učencem, ampak spodbuda predvsem učiteljem in drugim pedagogom k višji kakovosti podajanja snovi in preverjanja znanja.

Janez Tušek